COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.7.2023
COM(2023) 455 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011, în special în ceea ce privește utilizarea în continuare de către entitățile supravegheate a indicilor de referință din țările terțe și potențialele deficiențe ale cadrului actual

1. Introducere....2
2. Contextul politic și juridic....2
3. Evaluare....7
4. Etapele următoare....9

1. INTRODUCERE

Indicele de referință([1]) este un indice utilizat ca referință pentru a determina prețul unui instrument financiar sau al unui contract financiar. În prezent este în curs de elaborare o gamă largă de indici de referință, inclusiv indici de referință ai ratei dobânzii, cum ar fi EURIBOR, indici de referință pentru capitalul privat și indici de referință bazați pe mărfuri, de exemplu indici de referință pentru energie, cum ar fi West Texas Intermediate (WTI) sau Brent. Diferențele dintre indicii de referință privesc datele subiacente utilizate, modul în care sunt colectate aceste date și modul în care indicele de referință este calculat și transmis utilizatorului final.

Pieţele financiare sunt pieţe globale, iar valorile de referință sunt produse și utilizate la nivel internațional. Băncile europene, fondurile de investiții și alți utilizatori ai indicilor de referință([2]) fac trimitere la indicii de referință din UE și din afara UE în diverse scopuri, de la acoperirea propriilor riscuri, inclusiv a riscurilor legate de dobânzi, credite și schimbul valutar, și oferirea de produse pentru acoperirea riscurilor clienților lor, până la stabilirea unui portofoliu de investiții utilizând indicele de referință fie ca model de investiții, fie ca valoare de referință privind performanța. Majoritatea indicilor de referință (peste 3,6 milioane) sunt elaborați de administratori din afara UE([3]). Prin urmare, normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 (Regulamentul privind indicii de referință) referitoare la utilizarea indicilor de referință din afara UE sunt foarte importante([4]).

Prin prezentul raport, Comisia își îndeplinește obligația care îi revine în temeiul articolului 54 alineatul (6) din Regulamentul privind indicii de referință de a prezenta un raport privind domeniul de aplicare al regulamentului, în special în ceea ce privește utilizarea în continuare de către entitățile supravegheate a unor indici de referință din țări terțe și potențialele deficiențe ale actualului cadru. Prezentul raport și concluzia acestuia îndeplinesc, de asemenea, condiția de adoptare a unui act delegat în temeiul articolului 54 alineatul (7) din Regulamentul privind indicii de referință, pentru a prelungi perioada de tranziție înainte ca normele privind utilizarea indicilor de referință din afara UE să înceapă să se aplice.

2. CONTEXTUL POLITIC ȘI JURIDIC

Furnizarea și utilizarea indicilor de referință sunt activități reglementate începând din 2016, în temeiul Regulamentului privind indicii de referință. Toți administratorii de indici de referință din UE fac obiectul supravegherii la nivel național([5]) sau european([6]) și trebuie să respecte normele organizatorice și de conduită profesională.

([1]) Un indice este o măsură statistică, de regulă a unui preț sau a unei cantități, calculată sau determinată pe baza unui set reprezentativ de date subiacente.

([2]) Entitățile supravegheate sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul privind indicii de referință.

([3]) Conform informațiilor primite de la Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), care se bazează pe datele transmise de Rimes Technologies - Data Management for Financial Services (www.rimes.com).

([4]) În special, ultima parte a articolului 29 alineatul (1) și articolele 30-33 din Regulamentul privind indicii de referință.

([5]) Pentru toți indicii de referință, cu excepția indicilor de referință critici ai UE.

([6]) Indicii de referință critici ai UE fac obiectul suppravegherii de către ESMA.

Regulamentul privind indicii de referință pune în aplicare, în esență, principiile privind indicii financiari de referință publicate de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO) sau, după caz, principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor petrolului (principiile IOSCO PRA). Aceste două seturi de principii au fost elaborate la nivel internațional în perioada 2012-2013, ca răspuns la diferite dezvăluiri privind manipularea indicilor de referință, și reprezintă în continuare un punct focal important pentru sistemele de reglementare a indicilor de referință din întreaga lume. Principiile sunt respectate de majoritatea administratorilor profesioniști de indici de referință, deși, în cea mai mare parte, pe baza unui sistem de autocertificare.

Domeniul de aplicare al Regulamentului privind indicii de referință

Regulamentul privind indicii de referință este obligatoriu pentru toți administratorii de indici de referință din UE, încălcările fiind pasibile de amenzi de până la 10 % din cifra de afaceri anuală a părții care a săvârșit încălcarea. Spre deosebire de regimurile juridice aplicabile indicilor de referință din alte jurisdicții, Regulamentul privind indicii de referință are un domeniu de aplicare larg, pornind de la premisa că toți indicii de referință financiari și toți administratorii ar putea face obiectul unor conflicte de interese. Prin urmare, Regulamentul privind indicii de referință acoperă nu numai indicii de referință cu relevanță sistemică și indicii de referință care sunt deosebit de susceptibili să conducă la conflicte de interese, ci și indicii de referință mai puțin utilizați și indicii de referință în cazul cărora probabilitatea unor conflicte de interese este redusă. Din acest motiv, în Regulamentul privind indicii de referință au fost integrate elemente semnificative de proporționalitate, pe baza diferențelor dintre indicii de referință în ceea ce privește caracteristicile și vulnerabilitățile acestora([7]). În cele din urmă, pentru a atenua orice risc de arbitraj de reglementare, utilizarea indicilor de referință din afara UE a fost interzisă, cu excepția cazului în care aceștia fac obiectul unei reglementări și supravegheri locale echivalente sau a cazului în care administratorul unui indice de referință respectă în mod voluntar Regulamentul privind indicii de referință și urmărește accesul la piața UE prin recunoaștere sau aprobare.

Regulamentul privind indicii de referință a devenit aplicabil la 1 ianuarie 2018 și a prevăzut o perioadă de tranziție pentru indicii de referință existenți și indicii de referință din afara UE până la 31 decembrie 2019. Acest termen a fost ulterior amânat de două ori, termenul actual fiind 31 decembrie 2023([8]).

Propunerea de revizuire a Regulamentului privind indicii de referință pentru 2020 a analizat efectele normelor privind țările terțe prevăzute de regulamentul respectiv asupra disponibilității, pentru participanții la piața UE, a anumitor indici de referință pentru cursul de schimb, întrucât participanții la piață au semnalat că articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul privind indicii de referință ar restricționa accesul la mulți dintre acești indici de referință în cazul în care capitolul privind țările terțe ar intra în vigoare([9]). O provocare

([7]) De exemplu, există o gradare între indicii de referință critici, semnificativi și nesemnificativi pe baza volumului contractelor financiare și al instrumentelor financiare care se raportează la un indice de referință, administratorii ultimelor două categorii având opțiunea de a nu aplica anumite cerințe pe baza principiului „conformare sau justificare” (a se vedea articolele 25 și 26 din Regulamentul privind indicii de referință). În plus, indicii de referință care utilizează date de intrare reglementate la sursă (așa-numiții indici de referință bazați pe date reglementate) fac obiectul unor norme mai puțin stricte privind controlul datelor de intrare (a se vedea articolul 17 din Regulamentul privind indicii de referință).

([8]) Prin Regulamentul (UE) 2019/2089 și Regulamentul (UE) 2021/168.

([9]) A se vedea raportul de evaluare a impactului: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52020SC0142

deosebită în ceea ce privește asigurarea accesului la acești indici de referință pe piața UE o reprezintă faptul că, în general, aceștia nu sunt produși în scopuri comerciale și sunt adesea publicați de entități semipublice sau se află sub controlul guvernelor care le utilizează ca instrument de politică. Întrucât acești indici sunt publicați în scopuri necomerciale, administratorii lor nu dispun de un stimulent economic care să-i încurajeze să se conformeze Regulamentului privind indicii de referință. Recunoscând riscul ca entitățile supravegheate din UE să nu aibă acces la indicii de referință pentru cursul de schimb necesari pentru acoperirea împotriva riscurilor legate de activitățile comerciale din țările terțe în cauză, colegiuitorii au acordat Comisiei competențe pentru a permite utilizarea anumitor indici de referință pentru cursul de schimb.

În sens mai larg, colegiuitorii au înțeles că intrarea în vigoare a normelor privind indicii de referință din țări terțe ar putea afecta disponibilitatea unor astfel de indici pentru utilizatorii indicilor de referință ai UE, pe lângă subsetul foarte specific de indici de referință pentru schimbul valutar. De asemenea, în cursul acestui proces de negociere, colegiuitorii au inclus mandatul de revizuire pe care se bazează prezentul raport.([10])

Norme privind utilizarea indicilor de referință din afara UE([11])

În temeiul normele actuale privind țările terțe, indicii de referință din afara UE pot fi utilizați în UE cu condiția ca accesul la aceștia să fi fost obținut prin una dintre cele trei modalități specificate în Regulamentul privind indicii de referință.

Prima modalitate este **echivalența (articolul 30 din Regulamentul privind indicii de referință)**, sub forma unei decizii de punere în aplicare care să precizeze că cerințele obligatorii impuse de cadrul de reglementare dintr-o țară terță sunt echivalente cu cele din Regulamentul privind indicii de referință și că aceste cerințe fac obiectul unei supravegheri și al unei aplicări eficace. Există două variante ale unei astfel de decizii: fie aceasta acoperă întregul domeniu de aplicare al regulamentului privind indicii de referință aplicabil jurisdicției unei țări terțe, fie decizia respectivă acoperă numai anumiți administratori, anumiți indici de referință sau anumite familii de indici de referință. După adoptarea unei decizii de echivalență, ESMA contactează autoritatea de supraveghere din țara terță și încheie acorduri de cooperare care acoperă schimburile de informații și notificarea promptă în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță constată că un administrator a încălcat obligațiile legale care îi revin. Indicii de referință care fac obiectul unei decizii de echivalență sunt incluși în registrul ESMA al indicilor de referință din țări terțe care pot fi utilizați în UE. Numai Australia și Singapore au primit o echivalență parțială, alte câteva jurisdicții exprimându-și interesul de a obține echivalența.

În timp ce echivalența depinde de faptul că un legiuitor și/sau un supraveghetor dintr-o țară terță ia inițiativa de a contacta Comisia Europeană, cele două modalități de acces de mai jos pot fi utilizate numai la inițiativa administratorilor de indici de referință sau a administratorilor de indici de referință activi într-o jurisdicție în care nu fac obiectul unei reglementări obligatorii.

A doua modalitate de acces este **aprobarea (articolul 33 din Regulamentul privind indicii de referință)**, prin care o entitate supravegheată din UE (care poate fi un administrator de indici de referință sau un alt tip de entitate care face obiectul supravegherii

([10]) Articolul 54 alineatul (6) și articolul 54 alineatul (7) din Regulamentul privind indicii de referință.

([11]) În special, ultima parte a articolului 29 alineatul (1) și articolele 30-33 din Regulamentul privind indicii de referință.

de către o autoritate națională competentă a UE) își asumă responsabilitatea de reglementare pentru un indice de referință din afara UE. Regulamentul privind indicii de referință prevede că entitatea care acordă aprobarea ar trebui să aibă un „un rol clar și precis definit în mecanismul de control sau de răspundere al administratorului din țara terță” și „este în măsură să monitorizeze efectiv furnizarea unui indice de referință”. Printre alte condiții, Regulamentul privind indicii de referință prevede că trebuie să existe un motiv obiectiv pentru elaborarea indicelui de referință în afara UE. Indicii de referință sau familiile de indici de referință aprobați sunt incluși în registrul ESMA al indicilor de referință din țări terțe.

A treia modalitate de acces la indicii de referință din afara UE este **recunoașterea (articolul 32 din Regulamentul privind indicii de referință)**. În cadrul acestui sistem, un administrator dintr-o țară terță trebuie să aibă un reprezentant legal, și anume o persoană fizică sau juridică situată în UE și numită în mod expres de administratorul respectiv pentru a acționa în numele său în ceea ce privește obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului privind indicii de referință. Administratorul trebuie să demonstreze Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe conformitatea cu principalele cerințe ale Regulamentului privind indicii de referință; ESMA poate încheia un acord de cooperare cu autoritatea națională de supraveghere a administratorului, după caz.

Atât recunoașterea, cât și aprobarea pot fi inițiate de un administrator din afara UE care dorește să își vândă indicii de referință unor entități supravegheate din UE. Cu toate acestea, pentru obținerea accesului prin oricare dintre modalitățile menționate mai sus trebuie ca un administrator să aibă un interes economic în acest sens. Dacă acesta nu are niciun interes economic, nu va depune eforturi pentru a stabili și a remunera prezența necesară în Uniune, iar utilizatorii din UE vor fi privați de indicii de referință în cauză.

O imagine a pieței UE a indicilor de referință

În prezent, sunt înscriși în registrul ESMA 72 de administratori de indici de referință ai UE. Unul dintre indicii de referință utilizați în prezent în UE (EURIBOR) este un indice de referință critic aflat sub supravegherea ESMA([12]). Trei indici de referință – Rata dobânzii interbancare oferită la Stockholm (STIBOR), Rata dobânzii interbancare oferită de Norvegia (NIBOR) și Rata dobânzii interbancare oferită pe piața din Varșovia (WIBOR) sunt indici de referință critici aflați sub supraveghere națională([13]). Toți acești indici de referință critici sunt indici de referință ai ratei dobânzii și fiecare dintre aceștia este administrat de un alt administrator al UE. Un sondaj informal realizat de ESMA în rândul autorităților naționale de supraveghere a arătat că, în septembrie 2022, șase administratori ai unor indici de referință aflați sub supraveghere europeană (trei din UE și trei din afara UE[14]) oferă în total 50 de indici de referință semnificativi([15]). În plus,

([12]) Articolul 20 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind indicii de referință, care prevede că indicele de referință trebuie să fie utilizat pentru contracte și instrumente financiare cu o valoare totală de cel puțin 500 de miliarde EUR.

([13]) Articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind indicii de referință.

([14]) Aceștia au obținut accesul pe piața UE prin recunoaștere sau aprobare. Aceste cifre se adaugă unui număr necunoscut de administratori din afara UE care oferă indici de referință semnificativi în UE în temeiul dispozițiilor tranzitorii.

([15]) și anume, indici de referință care sunt utilizați pentru contracte și instrumente financiare cu o valoare totală de peste 50 de miliarde EUR sau în cazul cărora [nu există] sau există foarte puține mecanisme adecvate determinate de piață care ar putea să înlocuiască indicele de referință și indici care [ar putea

începând din martie 2023, există în total 12 administratori care furnizează indici de referință ai UE în domeniul climei, dintre care jumătate fac obiectul supravegherii europene în temeiul Regulamentului privind indicii de referință: cinci administratori fac obiectul supravegherii de către autoritățile naționale și unul al supravegherii de către ESMA în cadrul modalității de obținere a accesului prin recunoaștere.

Registrul ESMA conține, de asemenea, 14 administratori din afara UE, care aleg modalități de acces diferite. Deciziile de **echivalență** pentru Australia și Singapore vizează doi administratori și un număr total de șapte indici de referință. Doi administratori de indici de referință (S&P Dow Jones Indices LLC și SIX Index AG) au ales modalitatea de obținere a accesului prin **aprobare** pentru un număr total de 4 597 de indici de referință. Prin modalitatea **recunoașterii**, au fost incluși în registrul ESMA 10 administratori([16]), cu un număr total de indici de referință de 15 245.

Tabelul 2: Prezentare generală a numărului de administratori de indici de referință din UE și din afara UE

Administratori de indici de referință	**Total**	**Din UE**	**Din afara UE**
Număr total	345	72	273
Disponibili în UE([17])	86	72	14

În plus, 259 de administratori din țări terțe care nu sunt înregistrați în prezent în UE beneficiază de perioada de tranziție prevăzută la articolul 51 alineatul (5) din Regulamentul privind indicii de referință([18]). Dintre acești 259 de administratori, cei mai importanți 10, în ceea ce privește numărul de indici de referință oferiți, sunt stabiliți fie în Regatul Unit, fie în SUA. Figura 1 oferă o imagine de ansamblu a numărului de administratori de indici de referință din fiecare țară și prezintă distribuția globală a administratorilor de indici de referință din întreaga lume. În plus, cei mai importanți 10 administratori de indici de referință din țări terțe gestionează 98 % din numărul total al indicilor de referință furnizați de țări terțe. Prin comparație: dacă s-ar lua în considerare numărul de indici de referință furnizați, cel mai important administrator dintr-o țară terță înregistrat în prezent (prin aprobare sau recunoaștere) în UE nu s-ar clasa printre cei mai importanți 10 administratori de indici de referință la nivel mondial.

Cifrele de mai sus arată că numai 5 % dintre administratorii de indici de referință din afara UE ai căror indici de referință sunt disponibili în prezent pentru a fi utilizați pe piața UE

cauza] un impact negativ semnificativ asupra integrității pieței, a stabilității financiare, a consumatorilor, a economiei reale sau a finanțării gospodăriilor sau a întreprinderilor din unul sau mai multe state membre.

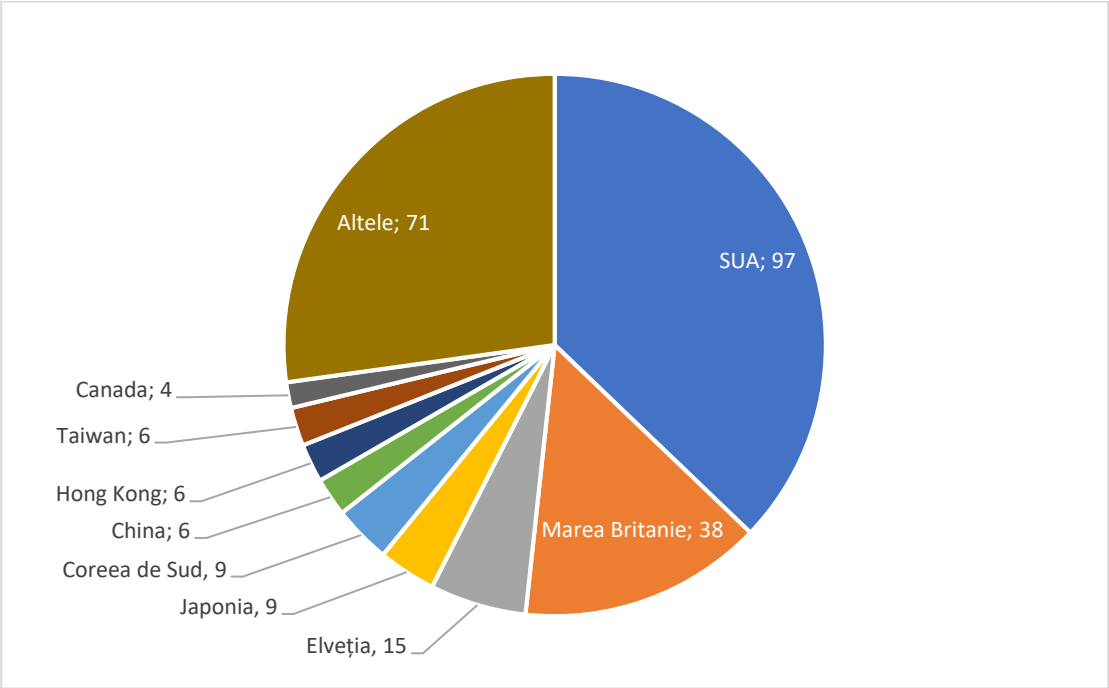
([16]) Hedge Fund Research, Inc. (SUA), ICAP Information Services Limited (Regatul Unit), Invesco Indexing LLC (SUA), JPX Market Innovation &Research, Inc. (Japonia), Leonteq Securities AG (Elveția), LPX AG (Elveția), Nikkei Inc. (Japonia), Scientific Infra Pte Ltd (Singapore), STOXX Ltd. (Elveția), WisdomTree, Inc. (SUA).

([17]) De îndată ce încep să se aplice normele privind țările terțe.

([18]) Cifre raportate de ESMA pe baza unei baze de date comerciale.

au obținut un statut care va asigura faptul că indicii lor de referință rămân disponibili după ce normele privind țările terțe devin obligatorii.

Figura 1: Numărul de administratori de indici de referință pentru fiecare țară, la nivel mondial (cu excepția celor deja înregistrați)([19])

3. EVALUARE

Regulamentul privind indicii de referință a fost conceput astfel încât să se aplice tuturor indicilor de referință, tuturor administratorilor de indici de referință și tuturor utilizărilor indicilor de referință de către entitățile supravegheate din UE. Entităților supravegheate din UE li se permite să utilizeze numai indici de referință care respectă Regulamentul privind indicii de referință. Pentru administratorii de indici de referință situați în UE, respectarea Regulamentului privind indicii de referință este obligatorie și are drept rezultat disponibilitatea pentru utilizare în Uniune a tuturor indicilor lor de referință. În ceea ce privește indicii de referință din afara UE, administratorilor acestor indici li s-a pus la dispoziție o serie de modalități de obținere a accesului la piața UE. Cu toate acestea, administratorii de indici de referință din afara UE, cu excepția celor ai căror indici de referință fac obiectul unei decizii de echivalență, trebuie să ia o decizie pozitivă care vizează obținerea conformității cu Regulamentul privind indicii de referință prin recunoaștere sau aprobare. Această decizie depinde de interesul economic pe care piața Uniunii îl reprezintă pentru ei.

S-a presupus că, în timp, jurisdicțiile din afara UE vor elabora norme comparabile cuprinzătoare în ceea ce privește indicii de referință financiari. Acest lucru ar fi permis

([19]) Categoria „Altele” include: Chile, India, Noua Zeelandă, Federația Rusă, Singapore și Africa de Sud (cu câte trei administratori fiecare); Emiratele Arabe Unite, Argentina, Australia, Bahrain, Brazilia, Egipt, Indonezia, Israel, Namibia, Nigeria, Filipine, Thailanda, Turcia și Vietnam (fiecare cu câte doi administratori) și Columbia, Guernsey, Jamaica, Iordania, Kenya, Kuweit, Kazahstan, Sri Lanka, Maroc, Muntenegru, Mauritius, Mexic, Malaysia, Oman, Panama, Pakistan, Qatar, Serbia, Arabia Saudită, Tunisia, Trinidad și Tobago, Ucraina, Uganda, Zambia și Zimbabwe (cu câte un administrator fiecare).

Comisiei să recunoască respectivele sisteme de reglementare ca fiind echivalente sau ar fi permis administratorilor de indici de referință din țări terțe să obțină acces la piața UE prin intermediul recunoașterii sau al aprobării, fără eforturi suplimentare sau cu eforturi mai reduse de asigurare a conformității. Totuși, acest lucru nu s-a întâmplat. Dintre sistemele de reglementare a indicilor de referință din afara UE, niciunul, cu excepția celui al Regatului Unit, nu funcționează pe baza unui domeniu de aplicare la fel de larg ca cel al Regulamentului privind indicii de referință.

Această situație afectează utilizatorii de indici de referință din UE, întrucât aplicarea normelor actuale privind țările terțe în temeiul Regulamentului privind indicii de referință ar putea reduce în mod dramatic numărul și varietatea indicilor de referință pe care entitățile supravegheate din UE le pot utiliza. Printre altele, acest lucru ar fi problematic pentru sectorul gestionării activelor, deoarece ar limita numărul și varietatea indicilor de referință de care dispun fondurile de investiții pentru a reproduce performanța unui indice de referință sau a compara performanța unui fond de investiții cu un indice de referință, ambele fiind considerate o utilizare a indicelui de referință respectiv în temeiul Regulamentului privind indicii de referință. Acest lucru ar putea destabiliza sectorul gestionării activelor din UE și ar putea reduce capacitatea utilizatorilor de instrumente derivate de a-și proteja activitățile împotriva riscurilor. Pe lângă capacitatea redusă a utilizatorilor de instrumente derivate de a se baza pe o gamă largă de opțiuni pentru a-și proteja activitățile împotriva riscurilor ca urmare a capacității reduse a acestor instrumente financiare derivate de a se raporta la indici de referință din țări terțe, această destabilizare a sectorului gestionării activelor din Uniune ar putea implica preocupări legate de stabilitatea financiară în Uniune. În ultimul rând, o piață mai mică, cu mai puțini actori care să ofere indici de referință, este susceptibilă să fie mai puțin competitivă.

Utilizatorii de indici de referință și utilizatorii finali din UE se bazează într-o măsură foarte mare pe indici de referință administrați în afara UE. O consultare specifică, desfășurată în vara anului 2022([20]), a evidențiat următoarele:

- Dintre **utilizatorii de indici de referință** care au răspuns la chestionar, niciunul nu a raportat că activitățile sale **nu** s-au bazat deloc pe indici de referință din afara UE, deși ar putea exista prejudecăți în materie de selecție (16 din 20 de utilizatori au raportat că activitățile lor s-au bazat într-o oarecare măsură, într-o mare măsură sau exclusiv pe indici de referință din afara UE).

- Printre motivele invocate pentru utilizarea unui indice de referință din afara UE în locul unui indice de referință din UE se numără:
    - **obișnuința**: utilizarea unui anumit indice de referință este o practică consacrată sau utilizatorul are o relație de afaceri de lungă durată sau extinsă cu administratorul indicelui de referință;
    - **inexistența unei alternative la nivelul UE**, de exemplu, pe anumite piețe de nișă care sunt legate în mod intrinsec de un anumit indice de referință din afara UE, cum ar fi piața transportului de mărfuri solide în vrac, care se bazează pe indici de referință produși de Baltic Exchange, cu sediul la Londra;
    - **cererea clienților sau puterea de piață a anumitor administratori de indici de referință:** clienții caută uneori expunerea la un anumit indice de

([20]) Raportul de sinteză al răspunsurilor la această consultare este disponibil la adresa: https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_en.

referință din afara UE (adesea denumirea mărcii) și anumiți indici de referință din afara UE sunt, de asemenea, percepuți ca lideri în segmentul lor de piață specific (de exemplu, indici de tipul indicelui MSCI World).

- Deși mai mulți utilizatori ai indicilor de referință raportează că utilizează preponderent sau exclusiv indici de referință care îndeplinesc deja criteriile privind normele aplicabile țărilor terțe prevăzute de Regulamentul privind indicii de referință sau raportează că au încredere că administratorii indicilor de referință pe care îi utilizează vor lua în timp util măsurile necesare, există în continuare incertitudini semnificative cu privire la disponibilitatea în viitor a mai multor indici de referință din afara UE. Într-un număr mare de cazuri (58 %; 11 din 19), administratorii ai căror indici de referință nu sunt, în prezent, conformi cu Regulamentul privind indicii de referință nu și-au informat încă în mod sistematic utilizatorii din UE cu privire la intențiile lor de a se conforma regulamentului.

În cazul în care s-a recurs la indici de referință din afara UE ca răspuns la cereri specifice din partea utilizatorilor finali sau ca urmare a faptului că indicii de referință din UE nu îndeplinesc anumite caracteristici privind expunerea sau acoperirea riscurilor cerute de utilizatorii finali, restricționarea utilizării acestor indici de către entitățile supravegheate din UE ar putea transfera cererea de produse și servicii financiare care se raportează la acești indici de referință către furnizori de servicii financiare din afara UE. Într-adevăr, în cazul în care cererea unui investitor sau a unei întreprinderi nu poate fi satisfăcută de o bancă sau de un fond de investiții din UE (din cauza imposibilității de a se raporta la un indice de referință din afara UE), cererea s-ar putea îndrepta către furnizori din jurisdicții care nu restricționează accesul la acești indici de referință.

4. ETAPELE URMĂTOARE

Numărul actual de indici de referință administrați în țări terțe care sunt utilizați în UE în conformitate cu modalitățile de obținere a accesului prin echivalență, recunoaștere și aprobare prevăzute de Regulamentul privind indicii de referință este scăzut, în comparație cu numărul total de indici de referință disponibili la nivel mondial. În cazul în care normele aplicabile indicilor de referință din țări terțe intră în vigoare la 31 decembrie 2023, utilizarea în continuare în Uniune a unor astfel de indici de referință din țări terțe de către entitățile supravegheate ar fi afectată în mod semnificativ sau ar reprezenta un risc pentru stabilitatea financiară. Prin urmare, Comisia a decis să facă uz de competența conferită la articolul 54 alineatul (7) pentru a adopta un act delegat prin care intrarea în vigoare a normelor care reglementează utilizarea indicilor de referință din afara UE se amână până la 31 decembrie 2025. Luând act de diferențele dintre regimul UE și regimurile altor jurisdicții, Comisia continuă să monitorizeze aplicarea Regulamentului privind indicii de referință în UE și riscurile aferente la adresa stabilității financiare pentru a contribui la o posibilă revizuire a regimului juridic în viitor.